

[Nørgaard Sørensen]

Hans Jørgen Holm, at jeg synes, det er udmærket, at man kan gå ind for skolevejlederordningen og gøre den obligatorisk i alle kommuner, men jeg synes ikke, det er så udmærket, når man så samtidig ganske kategorisk siger nej til princippet om ungdomsgaranti, nej til enhver form for jobskabelse, nej til lempelser af den kommunale fuldmagt, som måske netop kunne give lidt mere indhold i de former for beskæftigelse, der kan tilbydes i kommunerne, og som hr. Hans Jørgen Holm sagde var udtryk for opbevaring. Man siger også nej til gennem lovgivningen at sikre det tilstrækkelige antal lære- og praktikpladser.

Jeg skal ikke længere træde rundt i ordet tvang i denne forbindelse. Jeg vil bare sige som en afsluttende bemærkning om lære- og praktikpladserne, at det, der er situationen i dag, er, at unge er tvunget til at afbryde deres uddannelse og ikke får den uddannelse, fordi de ikke kan få EFGs anden del på grund af manglende praktikpladser. Det er den regulære og reelle tvang, der ligger i denne sag.

Til sidst vil jeg sige til fru Lone Dybkjær, at jeg er enig i hendes bemærkninger om det fornuftige i at lave en koordinering. Der er behov for koordinering, og derfor hilser vi også med tilfredshed i socialdemokratiet, at vi får nedsat det særlige udvalg her i folketinget, og vi synes også, det er udmærket, at regeringen har udpeget arbejdsministeren til at være den koordinerende minister for alle de forslag, der vedrører ungdomsarbejdsløsheden. Det, vi bare ville understrege endnu en gang, er, at det udvalgsarbejde, vi skal i gang med nu, ikke er en to, tre eller fire års plan. Der er forhåbentlig tale om nogle ret få måneder, hvor vi kan få politisk afklaret, om det overhovedet er muligt at komme igennem med konstruktive, konkrete løsninger på disse problemer.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg har først nogle bemærkninger til undervisningsministeren, som sagde, at vi ikke var kommet så langt med at skaffe lære- og praktikpladser inden for den private sektor. Men jeg synes nu, det er ganske pænt, at man i 1981 har været i stand til at skaffe ca. 9.000 ekstraordinære lære- og praktikpladser, og det betragter jeg som noget positivt.

Så kunne undervisningsministeren ikke forstå, at jeg ligesom var gået imod tanken om, at man skulle lave en landsomfattende ungdomsgarantiordning, og hun henviste til, at der i løbet af foråret vil komme nogle rapporter om, hvordan disse ordninger havde fungeret. Ja men ville det så ikke have været mere rimeligt at afvente, hvad disse rapporter indeholdt, hvilke forbedringer man kunne foreslå, hvad man havde fået ud af det økonomisk, før man bebudede, at man agtede at gennemføre en landsdækkende ordning på dette område?

Jeg er enig med de ministre og de ordførere, der har sagt, at vi ikke skal starte nye studiekredse. Jeg synes, vi har haft temmelig mange af dem gennem årene, og at der skal handles. Men så kan jeg sige, som fru Mimi Stilling Jakobsen sagde: hvad er egentlig meningen med det udvalg, som regeringen – som det sidste punkt på dagsordenen i dag – vil have nedsat? Betyder det, at folketinget skal nedsætte et udvalg, hvor man enten vil gennemføre den socialdemokratiske handlingsplan eller søger en konfrontationspolitik? Er hensigten med dette udvalg et enten-eller? Er det det socialdemokratiske valgprogram, der skal gennemføres, eller kaos? Hvis det er det, så kan vi jo meget nemt komme i den situation, at socialdemokratiet mister yderligere 9 mandater, fordi mange vælgere vil foretrække kaos fremfor socialdemokratiet.

Jeg synes ikke, det er en måde at behandle folketingets partier på, hvoraf de fleste har udtrykt en positiv vilje til at medvirke til at diskutere og komme med konkrete forslag til, hvordan vi får bekæmpet ungdomsarbejdsløsheden. Tror regeringen, at den ligesom bare kan komme og give andre partier påbud om, hvad de skal mene og gøre, og tror den, at hvis ikke man sluger alle de socialdemokratiske ideer, ja, så er man altså bare dum i hovedet?

Så var der denne kvotaordning og HK. Det mente jeg var ganske sagligt, for når man i Københavnsområdet er i den situation, at man simpelt hen ikke har nok personer, der vil søge en lære-/praktikplads inden for HK, hvad skal man så med en kvotaordning på dette tidspunkt? Eller har man tænkt sig, at kvotaordningen skulle være geografisk fordelt?